

42. 1.

VERSLAG NAAR AANLEIDING VAN DE OVERWEGING IN DE
AFDEELINGEN VAN HET GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 212
der Zitting 1923—1924.)

Eenige leden brachten aan de voorstelster hulde voor de wijze, waarop door haar getracht is aan de bezwaren, in het eerste Voorloopig Verslag tegen den vorm van het oorspronkelijke voorstel geopperd, tegemoet te komen. Deze leden zouden echter gaarne hebben gezien, dat het aan de ontwerpster gelukt ware een nauweren band te leggen tusschen de kiesdistricten en de gekozenen. Zij zouden het een wezenlijke verbetering achten, indien het voorstel meer aan dat doel dienstbaar kon worden gemaakt. Zooals het voorstel nu luidt, stonden naar hun meening tegenover de geringe verbeteringen, welke het biedt, zoovele nadeelen, dat zij hun stem niet aan het voorstel zouden kunnen geven.

Verreweg de meeste leden moesten, met alle waardeering voor den arbeid, aan dit voorstel besteed, verklaren, dat de ernstige bezwaren, die zij tegen het voorgedragen kiesstelsel koesterden en die in het vorig Voorloopig Verslag uitvoerig zijn ontwikkeld, in de Memorie van Antwoord, voor welker inhoud ook sommige dezer leden der voorstelster overigens gaarne hulde brachten, volstrekt niet zijn weerlegd, al moge het wetsvoorstel, wat den vorm betreft, thans aannemelijker zijn geworden. Zij achtten het overbodig, thans opnieuw op deze bezwaren in te gaan. Vooral tegen de overdracht van stemmen, zooals deze in het voorgestelde artikel 1271 geregeld is, bleven zij overwegende bezwaren koesteren met het oog op de vele misbruiken, die daarvan het gevolg kunnen zijn.

Enkele leden betuigden instemming met de grondgedachte van het voorstel, doch wenschten zich, in verband met de uitwerking daarvan, hun stem alsnog voor te behouden.

Met betrekking tot de artikelen werd nog het navolgende opgemerkt.

Art. 127a. Enkele leden hadden bezwaar tegen aanwijzing der kiesdistricten bij de wet. Daardoor kan bij ongelijke bevolkingsaanwas in de verschillende districten de evenredigheid in gevaar komen, daar er geen waarborg bestaat, dat de indeeling der kiesdistricten periodiek wordt herzien. Het ware noodig, of een periodieke herziening bij de wet uitdrukkelijk voor te schrijven, of de indeeling der kiesdistricten over te laten aan een algemeenen maatregel van bestuur.

Hiertegen voerden vele andere leden aan, dat ook een wettelijk voorschrift, dat de indeeling der kiesdistricten periodiek moet worden herzien, geen waarborg oplevert, dat deze herziening inderdaad tot stand komt, terwijl indeeling der kiesdistricten bij algemeenen maatregel van bestuur hun geheel verwerpelijk scheen.

Art. 127c, derde lid. Gevraagd werd, of in gemeenten, die tot meer dan één kieskring behooren, de burgemeester, indien deze niet woont in het district, waarin het gemeentehuis gevestigd is, door de regeling van het derde lid niet belet wordt zijn kiesplicht te vervullen.

Art. 127d, derde lid. Insgelijks meende men, dat „eene verklaring van den burgemeester der gemeente, dat de onder-teekenaar voorkomt op de kiezerslijst der gemeente”, niet voldoende is voor gemeenten, tot verschillende kiesdistricten behorende.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwend, dat de voorstelster bereid zal zijn, bovenstaande opmerkingen schriftelijk te beantwoorden, is van oordeel, dat de openbare behandeling van het wetsvoorstel daarmede genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 28 October 1924.

WINTERMANS.

SCHAPER.

VAN VUUREN.

VAN DEN HEUVEL.

KATZ.

